

Obsah

Kristus je konec zákona	2
Zákon a evangelium	3
Luther o zákonu	5
Rozhovor s Donem Richmanem	7
Evangelizace a Ježíš	9
Vyjádření biskupa k diskusi o homosexualitě	12
Svědectví v den křtu	16
Oslavy 300 let Ježíšova kostela	17
Nový překlad Bible 21. století	18
Przedstawiamy KS-SCh w Trzyńcu	19
Aktuality z KS-SCh	20
Aktuality ze světa	21
Dla dzieci	23

Kristus je konec Zákona, aby byl spasen každý, kdo věří! (Řím. 10,4)

Je to pro nás radostná zpráva, že smrtí Pána Ježíše starozákonní doba dospěla ke svému cíli! V Kristu je konec Zákona, který jsme my, lidé, nedokázali dodržovat. Izraelský národ se stále vracel k neposlušnosti vůči svému Bohu. Stvořitel dobu Zákona ukončil, protože nemohl snést falešnou, neupřímnou, hranou zbožnost!

Prorok Amos píše: „*Nenávidím vaše svátky, zavrhl jsem je, ani vystát nemohu vaše slavnostní shromáždění. Když mi přinášíte zápalné oběti a své oběti přídavné, nemám v nich zalíbení, na pokojnou oběť z vašeho vykrmeného dobytka ani nepohlédnu. Pryč ode mne s halasem tvých písní, tvé brnkání na harfy už nechci slyšet.*“ (Am 5,21-23)

V oběti Pána Ježíše Krista, v Jeho prolité krvi byla starozákonní doba ukončena a ospravedlnění – odpuštění hříchů, může dosáhnout každý člověk, který v Boha pravdivě, bez přetvářky uvěří. Všem lidem, žijícím na světě, je dána nová možnost narodit se v Ježíši Kristu. Za hříšného člověka umírá na kříži sám Bůh. Končí doba obětování zvířat za hřích, protože přišel na svět Zachránce, který definitivně přemohl hřích i peklo. Boží Syn však řekl: „*Nepřišel jsem Zákon rušit, ale naplnit. Dávám vám nové přikázání! Miluj svého Boha a druhého člověka jako sám sebe!*“ (Mk 12)

Falešnou, hranou zbožnost Bůh nenávidí dodnes! Jedna píseň to říká: „*Jeśli myślisz, że za piękną twój*

w chórze śpiew lub za udział w nabożeństwie Bóg zbawić musi cię, to wiedz, że myślisz się, bo zbawionym może być, kto z Boga zrodzony jest!“ A skupina Matuzalém zpívá: „*Ty sa Bože nepýtáš čo a kde a kolkokrát, Ty chceš len vedieť, či ta mám rád!*“

Ano, slovo z kříže: „**Dokonáno jest!**“ je definitivní tečka za Starou smlouvou. Kristus nám otevřel nebe, my hříšní lidé máme přístup k Božímu trůnu! Nově narozené děti, narozené z Ducha Svatého v Pánu Ježíši Kristu mohou přicházet se svými prosbami před Boží trůn a Otec je slyší a vyslyší! V tom se projevuje Boží láska k nám i dnes. Věříš tomu? Věříš v moc odpuštění hříchů, které se stalo skutečností v kříži Spasitele lidstva? Je konec zákonictví, konec všem nesmyslným výmyslům zákoníků! Věříš tomu, že Pán Ježíš i tobě vydobyl spasení a život věčný? Věříš tomu, že žijeme v období Nové smlouvy? Věříš, že mocný Bůh nás znovu přijímá, vyznaný hřích nám odpouští a my se stáváme v Pánu Ježíši Božími dětmi? Věříš tomu zázraku, který se stal skutečností tehdy na Golgotě?

Náš Spasitel chce, aby všichni lidé dosáhli spasení a poznali pravdu! (1 Tm 2,3) Když tomu věříš, když jsi prožil chvíli smíření s Bohem, když jsi pod křížem Ježíšovým vyznal svůj hřích, tak nyní musíš i svým praktickým životem vyjadřovat Pánu vděčnost.

A ty, příteli, který ještě neprožíváš šťastné dny svobody, otevři ucho a poslouchej dobře. Kristus tě může osvobodit, doba Zákona už dávno skončila! Ježíš tě chce vzít za ruku a vyvést tě z vězení hřichu na svobodu! Satan byl definitivně poražen! Ano, ještě je na zemi dočasným pánem, vidíme to na každém kroku, ale nemusí být pánem tvého života, protože jej Ježíš porazil

a jednou jeho lži a podvody uplatňované na lidech definitivně skončí. Pán Ježíš chce i z tebe učinit nového člověka. A On má ve Svých rukou tu moc, chce ti dát nový život. Ježíš tě může učinit láskyplným manželem, něžným a moudrým otcem, užitečným občanem tvé dočasné vlasti.

„Kristus je prostředníkem Nové smlouvy, aby ti, které Bůh povolá, přijali věčné dědictví, které jim bylo slíbeno, neboť Jeho smrt přinesla vykoupení z hříchů, spáchaných za první smlouvy!“ (Žd 9,15)

Bohuslav Koukol st.

Zákon a evangelium

Chceme se krátce zamyslet nad místem Zákona v životě křesťana. Chceme přitom vyjít ze slov z ev. Matouše 5,17.20: *„Nemyslete si, že jsem přišel zrušit Zákon nebo Proroky. Nepřišel jsem je zrušit, ale naplnit... Říkám vám totiž, že pokud vaše spravedlnost nebude o mnoho převyšovat spravedlnost zákoníků a farizeů, nikdy nevstoupíte do nebeského království.“*

Radikální podmínka

Začnu jednoduchým příkladem: Lékař říká pacientovi, kterého před chvílí důkladně vyšetřil: „Pane Novák, jestli okamžitě nepřestanete kouřit, do půl roku zemřete!“ Jiný takový výrok může znít: „Pokud budeš mít na vysvědčení čtyřku z matematiky, nepojeďš na tábor.“ Určitě každý z nás zná takové situace, kdy jsme dostali radikální podmínku.

Slova Pána Ježíše Krista také obsahují radikální podmínku: *„Pokud vaše spravedlnost nebude o mnoho převy-*

šovat spravedlnost zákoníků a farizeů, nikdy nevstoupíte do nebeského království.“

Jsem přesvědčen, že nikdo z nás si nemyslí, že Pán tato slova říká z legrace, jako vtip. Nebo že přehání, aby nás zastrašil. Určitě ne! Mluví vážně o vážné věci, o vejít do nebeského království. Pokud nesplníte určenou podmínku, jistě tam nevstoupíte!

A jsem si jist, že nikdo z čtenářů by si nepřál nevejít do nebeského království. Ano, chceme tam vejít a doufám, že se tam všichni jednou setkáme.

Avšak v tomto případě naše spravedlnost „musí o mnoho převyšovat spravedlnost zákoníků a farizeů.“ Pozor! Laťka je postavena hodně vysoko!

Příliš vysoká laťka

Možná si myslíme, že farizeové a zákoníci byli na tom velmi špatně, že to byli vyděrači, nepoctivci, cizoložníci. Bible a historie nám však říká, že nikoliv! Farizeové, hebrejsky „perušim“ – tzn. „oddělení“, se svým způsobem života oddělili od většiny, aby byli svatí pro Boha. Toto náboženské hnutí založili učitelé Zákona (rabíni), kteří chtěli zvládnout text a učení Zákona do nejmenších detailů. Boží zákon – Tóra pro ně představoval absolutní autoritu a veškerý důraz položili na etiku. Učili, že Tóra obsahuje 613 předpisů, z toho 365 zákazů a 248 příkazů. Např. specifikovali 39 činností, které se nesměly dělat o sabatu. Velmi výstižným příkladem této skupiny je onen farizeus, kterého známe z evangelijního příběhu o farizeovi a celníkovi. Tento farizeus říká: dvakrát týdně se postím, dávám desátky ze všeho, co získám. Takže: žádní bezbožníci, pochybovači, liberálové, kteří nevěří Bibli.

A co na to říká Pán Ježíš? „*Pokud chcete vstoupit do nebeského království, musí vaše spravedlnost o mnoho převyšovat spravedlnost zákoníků a farizeů.*“ Co to znamená? Postit se čtyřikrát týdně? Dávat 30 procent z příjmu? Tudy jistě ta správná cesta nevede.

Znamená to, že do nebeského království nelze vejít cestou vlastní spravedlnosti, cestou Zákona. Nestačí, že jsem nikoho nezabil, necizoložím – aspoň ne doslovně, dávám, sloužím, zpívám Pánu...

Stojíme tedy před otázkou: Co se Zákonem? K čemu nám je Boží zákon? Desatero přikázání? Vyhodíme je do koše? A jak se tedy dostaneme do Nebe, do Božího království?

Zákon jako diagnostický přístroj

Pokusím se na tyto otázky odpovědět pomocí několika příkladů:

První z nich je od bratra pastora Kaczmarczyka. Moc se mi líbí. Je velmi názorný. Přirovnává Boží zákon k rentgenovému přístroji. Rentgen je diagnostický přístroj, který odhalí v těle nemocného, zraněného člověka vadu: např. zlomenou kost či nádor. Je to úžasný vynález.

Boží zákon je rentgen, který proniká do nitra duše a ducha a umožní člověku poznat, že je ztracený hříšník, že „je smrtelně nemocen hříchem“.

Rentgen je úžasná věc pro vyšetření, pro stanovení diagnózy. Avšak pokud se jedná o léčbu, není k užítku. Naopak by mohl škodit. Pro úspěšnou léčbu bude třeba např. na zlomenou ruku aplikovat sádku. Pokud se objeví nádor, přichází na řadu skalpel, operace. A potom je třeba aplikovat léky, terapii.

Zákon umožní odhalit hřích, poznat lidskou ztracenost. Poznat, co říká Slovo Boží v Římanům 3,23: „*neboť všichni zhrěšili a chybí jim Boží sláva.*“

Ale pro záchranu, pro uzdravení, spasení nelze dál aplikovat Zákon.

Evangelium jako lék

Když člověk pozná díky Zákonu svůj hřích a činí pokání, pak přichází na řadu Boží zachraňující metoda, která se nazývá **milost**. Účinnou látkou, lékem u této uzdravující metody je **evangelium** – dobrá zpráva o Boží lásce, kterou Bůh prokázal světu v Ježíši Kristu, když jej obětoval za naše hříchy. A rukou, která tento lék přijímá, je **víra**.

Jedno lidské přísloví říká, že „na smrt nikdo nevymyslel lék“, avšak pilulkou spásy, která zachraňuje před smrtí je „evangelium v kostce“, které vyjadřuje verš Jan 3,16: „*Neboť tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.*“ V tom je moc a síla k duchovnímu uzdravení a záchraně ztracené lidské duše z věčné smrti.

Celý proces Božího uzdravení hříchem smrtelně nemocného člověka je vyjádřen opět v jediném verši zapsaném v Efezským 2,8: „*Neboť jste spaseni milostí skrze víru, a to není z vás – je to Boží dar.*“

A zde se ukazuje problém farizeů a všech, kteří se chtějí dostat do nebe a k Bohu cestou Zákona. Chtějí k tomu použít vlastní spravedlnost. A to je málo, byť by to byla ta nevyšší lidská spravedlnost. Tento žebřík do nebe nedosáhne, je příliš krátký.

Východisko, řešení je v tom, že jediný Člověk, který naplnil Zákon stoprocentně nám může dát a také nabízí **svou spravedlnost**. A co za to? Výměnou za náš hřích. Kdo by to nebral? Dát svůj špinavý, smradlavý, roztrhaný plášť hříšnosti a dostat **plášť spravedlnosti**. Dnes stále zní tato nabídka: Dej Bohu svůj hřích a přijmi jeho spravedlnost.

Boží přikázání jako dopravní značky

Mnoho čtenářů si však může říct: „Toto jsem už prožil, už jsem dostal nový život. Obdržel jsem Kristovu spravedlnost a jsem za tento dar nadsmrti Pánu vděčný.“

Co tedy máme udělat s tímto Božím rentgenem? Už ho víc nebudeme potřebovat? Opět odpovím Slovem Božím: „Boží zákon je svatý“. I v novém životě máme z Božího zákona velký užitek.

Na naší cestě víry jsou Boží přikázání jako dopravní značky. Jsou nám velmi užitečné a potřebné. Představme si řidiče, který si řekne, že nebude respektovat dopravní značení. Vidí výstrahu, která říká, že na cestě se pracuje. On však šlápne na plyn, vpadne do díry a zlomí si nápravu. Nebo vidí na křižovatce, jak svítí červená. On si však řekne, že to nebude respektovat a okamžitě se srazí s jiným autem. Jindy zase svítí zelená, ale on si myslí, že má dost času. Tu všichni na něj troubí a ukazují na čelo. Žádný řidič není takový blázen, aby nerespektoval značky a světla. A také žádný křesťan není takový blázen, aby nebral vážně Boží zákon a Kristova přikázání. Jsou nám ukazateli a směrovkami na naší cestě víry.

Křesťan, Boží člověk, v jehož životě vládne Kristus a Duch Svatý spravuje myšlenky i vůli, má stále jednu velkou touhu: být podoben Pánu Ježíši, žít jako On, naplňovat Boží vůli, jak řekl Pán: „*Můj pokrm jest, abych činil vůli Toho, který mne poslal.*“ (J 4,34)

Zákon říká: Musíš! Musíš! Avšak kdo je veden Duchem, ten říká: Já chci! Křesťan touží konat Boží vůli! Zákon je zapsán v jeho srdci.

Za pastorem Wilhelmem Buschem po jedné evangelizaci přišla paní, která mu řekla: „Pane pastore, moc se mi líbí

vaše kázání a také to, že se velmi věnujete mladým lidem. Ale nelíbí se mi, že mladým zakazujete chodit na plesy a zábavy.“ Na to ji pastor Busch odpověděl: „Ale paní, to se velmi mýlíte. Vůbec to nikomu nezakazuji! Naopak, musím vám říct, že já sám, kdykoliv se mi chce, si zajdu na ples nebo zábavu.“ Paní byla velmi překvapena: „Toto jsem o vás vůbec nevěděla!“ „Ale musím dodat“, pastor pokračoval, „mně se na žádnou světskou zábavu nebo ples nikdy nechce!“

Člověk, který přijal vírou Ježíše Krista, je oděn pláštěm jeho spravedlnosti, je veden Duchem Svatým a jeho největší touhou je naplňovat Boží záměry. Proto činí dobré skutky, nejsou to skutky Zákona, ale skutky víry jako ovoce nového života. Často to jsou skutky ještě větší, než požaduje Zákon. Laťka je postavena ještě výše.

Bohdan Taska

Luther o Zákonu

V dějinách církve existovaly různé pohledy na to, které části Mojžíšova zákona jsou pro křesťana závazné. Středověcí teologové se snažili rozdělit Mojžíšův zákon na 3 skupiny nařízení: zákon ceremoniální upravující např. provoz ve svatyni a jednání kněží, zákon soudní (občanský), který reguloval občanské a majetkové vztahy, a zákon morální, kam např. bylo zahrnuto deset přikázání. Dále tvrdili, že zatímco ceremoniální a soudní zákon již pro křesťana závazný není, morální zákon zůstává v platnosti nadále. Vedly se pak různé teologické debaty o tom, která část Mojžíšova zákona patří k té nebo

oné části, a často se různí teologové v pohledech na některé věci rozcházel.

Martin Luther ve svém Komentáři ke Galatským přichází s revoluční myšlenkou, která se opírá o Pavlova slova, a tvrdí, že pro křesťana ztrácí Mojžíšův zákon platnost jako celek. Není to příliš odvážné? Nepovede to k bezpráví a bezuzdnosti?

Klíčem ke správné odpovědi je Kristus, který Zákon naplnil a přinesl proto konec Zákonu pro každého, kdo věří. Věřící je tedy pod vládou a panováním Krista, a nikoli Mojžíše.

Zákon, ten starý manžel, je skutečně mrtev. Avšak ne všichni lidé to vědí, anebo to chtějí vědět. Pracují a nosí břemena a snášejí největší horko dne. A plodí mnoho dětí, dětí, které jsou nemanželské stejně jako oni sami, děti, které jsou zrozené, aby byly vyhoštěny z domu stejně jako Ismael, a aby zahynuly. Necht' je prokleté učení, život a náboženství, které se snaží dosáhnout spravedlnosti před Bohem na základě Zákonu a jeho vyznání.

Scholastici myslí, že skrze Kristův příchod byl zrušen soudní a ceremoniální Mojžíšův zákon, avšak ne zákon morální. Jsou slepí. Když Pavel prohlašuje, že je uvolněn od prokletí Zákonu, myslí tím celý Zákon, zvláště zákon morální, který více než ostatní zákony obviňuje, zatracuje a odsuzuje svědomí. Desatera Božích přikázání již nemá právo odsuzovat svědomí, v němž přebývá Ježíš, protože Ježíš sňal z desatera Božích přikázání právo a moc nás zatracovat.

To neznamena, že svědomí je nyní již necitlivé na hrůzu plynoucí ze Zákonu, avšak Zákon již nemůže dohánět svědomí k zoufalství. „Nyní však není žádného odsouzení pro ty, kteří jsou v Kristu Ježíši.“ (Ř 8,1) „Když vás Syn

osvobodí, budete skutečně svobodni.“ (J 8,36).

Budete naříkat: „Já přece nic nedělám.“ To je v pořádku. Nemůžete udělat nic, abyste byli osvobozeni z tyranie Zákonu. Avšak slyšte onu radostnou zvěst, kterou vám Duch svatý přináší slovy proroka: „Raduj se, neplodná!“ Jako Kristus je větší než Zákon, tak Kristova spravedlnost je mnohem dokonalejší než spravedlnost Zákonu.

Zákon byl jedním způsobem zrušen. Občanský Mojžíšův zákon se nás netýká a nemá být opět uváděn v platnost. To však neznamená, že jsme byli zproštěni poslušnosti občanským zákonům, pod kterými žijeme. Naopak, evangelium přikazuje křesťanům, aby poslouchali vrchnost „a to nejen z bázně před trestem, nýbrž i pro svědomí.“ (Ř 13,5)

Stejně tak se nás netýkají nařízení Mojžíše a papeže. Avšak jelikož život nemůže běžet bez určitých nařízení, evangelium dovoluje, aby byly ustanoveny určité směrnice v církvi týkající se určitých dnů, časů a míst atd., aby lidé věděli který den, ve kterou hodinu a na jakém místě se mají shromáždit k Božím slovům. Taková nařízení jsou žádoucí, „ať se všechno děje slušně a pořádaně.“ (1 K 14,40) Tato nařízení mohou být změněna, nebo zcela vyloučena, dokud nevzniká pohoršení pro slabé.

Pavel však mluví zvláště o **zrušení morálního zákona**. Jestliže nás ospravedlňuje pouze víra v Krista, pak je **zrušen celý zákon bez výjimky**. A toto apoštol dokazuje svědectvím Izajáše, který vyzývá neplodnou k radosti, protože bude mít mnoho dětí, zatímco ta, která má muže a mnoho dětí, bude opuštěna.

Izajáš nazývá církev neplodnou, pro-

tože její děti se rodí bez námahy pomocí Božího slova a skrze Božího Ducha. Je to otázka narození, a nikoliv úsilí. Věřící také pracuje, avšak nikoli aby se stal synem a Božím dědicem. On tím už je předtím, než pracuje. Narodil se jako syn a dědic. Pracuje pro Boží slávu a dobro svého bližního...

*M. Luther: Komentář ke Galatským
str. 184-185*

Rozhovor s letošním evangelistou XcamPu Donem Richmanem

Don Richman s manželkou Mavis

Náš kraj jste navštívili již mnohokrát. Můžete nám říct, jakým způsobem byly Vaše kontakty s námi navázány poprvé?

Myslím si, že můj první kontakt s Vašimi lidmi byl na jaře roku 1991. S pomocí pastorů Bulcu Szella z Kisspestu v Maďarsku a Douglase Wehmutha z Brazílie jsme organizovali druhou východoevropskou konferenci pro pastory. Konala se v Piliscabě, velmi pěkném biblickém táboře asi 50 km od Budapešti. Ze Slezské luterské církve přijeli dva pastoři – pastor Stanislav Piętak a Jan Ciešlar. Předtím jsme nikdy neslyšeli o Slezské luterské církvi. Překvapením pro nás byla její existence, ale také i to, že dokázala přežít v dobách komunizmu. Vzpomínám si, že Douglas poté,

co já jsem už odjel, se snažil z Budapešti sem přijet, ale nedostal vízum.

Podruhé jsem přijel na 300sté výročí Jiřího Třanovského, což bylo, myslím, v roce 1993. Od tohoto času jsem začal poznávat Vaši církev.

Většinou přijíždíte sám. Vzpomínáme si však na Vaši ženu. Můžete nám říct něco o Vaší rodině?

Moje žena se jmenuje Mavis. Poprvé jsme cestovali spolu do Petrozavodsku v Rusku, kam jsme byli pozváni, abychom prozkoumali možnost zřízení křesťanského centra ve škole č. 1 v Petrozavodsku. Poté, co byly zahájeny jazykové kempy, jezdila se mnou každý rok vyjma před dvěma roky a tohoto roku. Jejím úkolem bylo vyučovat Bibli ruské učitele angličtiny, kteří se účastnili jazykových kurzů. Moje žena byla se mnou v České Republice asi dvakrát nebo třikrát a stále vzpomíná na toto období s velkými sympatiemi.

Máme tři děti. Všechny se narodily v Brazílii, když jsme tam pracovali jako misionáři. Nejstarší Nathan je pastorem. Je ženatý a má dvě děti. Druhá je Cindy, která je svobodná a je křesťanskou poradkyní. Nejmladší Larry je ředitelem velkého automobilového obchodu v Kalifornii. Bude se ženit v srpnu. Všichni tři jsou aktivními křesťany, za což jsme vděční Pánu.

Můžete nám něco říct o Vaší domácí církvi?

Moje domácí církev se jmenuje Svaz svobodných luterských sborů (církví). Pochází z norského pietizmu. Je luterskou církví, která zdůrazňuje závislost na Bibli a její autoritu. Většina pastorů vybízí lidi k osobnímu odevzdání se Pánu Ježíši Kristu, k víře v něj jako v osobního Spasitele, ke službě pro něj a k uskutečňování víry v každodenním životě. Jsou zdůrazňovány čtyři chara-

teristické rysy reformační víry: jediné slovo, jediné milost, jediné víra, jediné Kristus. Místní sbor je považován za autentický projev Božího království a samostatnost sborů je důležitá. Je kladen důraz na světovou evangelizaci.

Jste odborníkem na luterské církve ve Východní Evropě. Jaká je situace těchto církví?

I když nejsem odborník na luterské církve ve Východní Evropě, mám zde značné množství kontaktů. Zjistil jsem, že i když tyto církve mají politickou a společenskou svobodu, mnoho z nich nebylo schopno najít východisko ze starého tradičního luteranismu a zapojit se do dnešní situace. Často chybí klíčová složka, kterou bych nazval živý a Duchem vedený způsob života a osobní víry – vztah s Ježíšem Kristem. Jinými slovy církve mají tendenci k institucionalismu. Život a síla, které pramení z osobního živého vztahu s Ježíšem a láska k jeho Slovu, často chybí. V důsledku toho mnoho církví, i když mají svobodu, nejenže nerostou, ale dokonce ztrácejí členy.

Jiným problémem, který vidím v některých místech, jsou dlouhé stíny zkušeností z dob socialismu, které stále visí nad některými církvemi. I když nerozumíme hybným momentům, které vedly lidi ke kompromisům s komunistickými vůdci, zdá se, že z mnoha stran je touha se s tímto problémem konečně vypořádat. Případně mi, že pro ty, kteří selhali, by bylo lépe, kdyby veřejně činili pokání a prosili o odpuštění, a ti ostatní by jim měli poskytnout bezvýhradné odpuštění, které náš Pán Ježíš Kristus laskavě nabízí všem na úpatí kříže.

Někdy lidé stojící mimo naši církve jsou schopni lépe zhodnotit naše postavení. Jaké jsou podle Vašeho názoru silné a slabé stránky slezských luteránů.

Vzhledem k tomu, že většina populace České republiky je ateistická, řekl bych, že síla Slezské luterské církve spočívá ve velkém počtu lidí, kteří vyznávají Ježíše jako svého Spasitele a kteří podle toho žijí v každodenním životě. Pietistická tradice, která zve lidi k tomuto živému vztahu a radostnému podřízení se Božímu Slovu společně s vážně míněnými modlitbami někdy i na kolenou, je velmi důležitá a může být silným svědectvím dokonce i jiným církvím. Viditelně se to projevuje v dynamické práci mezi dětmi a mládeží.

Jedním ze slabých míst, které bych viděl, je nedostatek životaschopné metody školení pastorů a laických pracovníků. Myslím si, že dobrá biblická škola a seminář, kde by mohli být školeni vedoucí a pastoři, by byla pro tuto službu velmi užitečná.

Také si myslím, že by se měl více klást důraz na evangelizaci, růst církve a zakládání sborů. Pro církve by také byla posilou výchova mladých lidí, při které by se naučili, jak svědčit jiným, studovat Boží Slovo a žít a růst ve společenství. Jako prevence sklouznutí do zákonictví je důležité také naučit lidi, aby byli závislí na Duchu svatém a nechali se jím vést. Z praktického hlediska bych změnil bohoslužby tak, aby byly více přátelské pro návštěvníky – pro nevěřící, kteří by mohli přijít, a aby tito se cítili srdečně přijímáni a mohli se zapojit do bohoslužeb. Dále si myslím, že by pomohlo, kdyby se kladl silný důraz na malá domácí setkání při studiu Božího Slova a na modlitbách. Vzhledem k tomu, že Praha je vzdělávacím centrem České republiky, myslím si, že je velmi důležité mít zde nějaký druh luterského křesťanského střediska pro biblické studium, společenství, bohoslužbu a evangelizaci.

Jaké pozitivní a negativní vývojové trendy vidíte mezi námi?

Ty pozitivní jsem již zmínil výše. Negativní vidím v nedostatku dobrého vzdělávacího programu. Mladí pastoři jsou často vedeni k tomu, aby zpochybovali nebo znevažovali Boží Slovo. Zkušenost je taková, že téměř ve všech církvích, kde toto dovolili, to vedlo k narušení, oslabení a často zničení života a služby v církvi.

Budete evangelistou na XcamPu v tomto roce. Jaké jsou největší příležitosti pro evangelizaci v dnešní době?

Zdá se mi, že poté, co přišla svoboda, bylo mnoho mladých lidí posedlých přehnanou morální a sexuální svobodou a materializmem, které jsou na Západě. To však vedlo k prázdnotě a životu bez smyslu. Přejde mi, že mnoho mladých lidí touží po něčem podstatném a pravdivém, což dává pouze Ježíš. Věřím, že mnoho mladých je připravených objevit Ježíše a stát se součástí velkého hnutí mládeže, které změní tvář Evropy. Tomuto hnutí říkám Kristus pro novou Evropu.

Můžete nám říct, které biblické verše v poslední době ovlivnily Váš život?

Protože jsem přesvědčen o tom, že si často přizpůsobujeme Boha k našemu obrazu – to znamená připodobňujeme jej sobě, dlouhodobě si vážím veršů z 1. Paralip. 29,9-13, které poskytují krásný obraz Boha, jak jej podává Bible. (Proto jsem nadšen volbou Vašeho tématu pro letošní XcamP). Biblický verš, který pro mne hodně znamenal v poslední době je Jan 18,37.

Ptal se M. Klus

Evangelizace a Ježíš

Zamyšlení nad úlohou zákona a evangelia v procesu evangelizace

Základní otázka pro oblast evangelizace

V tomto čísle časopisu Idea se zaměřujeme na zákon a evangelium. Jde o velmi významný rozměr chápání biblické zvěsti. Správné porozumění vztahu mezi zákonem a evangeliem je nesmírně důležité pro téměř každou oblast života církve. Otázka zákona a evangelia hraje klíčovou úlohu především v oblasti evangelizace, tedy obrácení.

Podívejme se společně na jeden biblický text. Jde o text o Ježíši a bohatém mládenci. Evangelista Marek zapsal:

Když se vydával na cestu, přiběhl k němu nějaký člověk, a poklekl před ním a ptal se ho: „Mistře dobrý, co mám dělat, abych měl podíl na věčném životě?“ Ježíš mu řekl: „Proč mi říkáš dobrý? Nikdo není dobrý, jedině Bůh. Příkázání znáš: Nezabiješ, nezczizoložíš, nebudeš krást, nevydáš křivé svědectví, nebudeš podvádět, cti svého otce i svou matku!“ On mu na to řekl: „Mistře, to všechno jsem dodržoval od svého mládí.“ Ježíš na něj s láskou pohledl a řekl: „Jedno ti schází. Jdi, prodej všechno, co máš, rozdej chudým a budeš mít poklad v nebi; pak přijď a následuj mne!“ On po těch slovech svésil hlavu a smuten odešel, neboť měl mnoho majetku. (Marek 10:17-22)

Zvláštní Ježíšův postoj

Toto je velmi zajímavý text. Za Ježíšem přiběhl mladý perspektivní člověk. Jde o člověka, který uznává Ježíšovu autoritu a sklání se před ní. Jde o člověka,

který má velký zájem o duchovní věci. Tak velký, že dokonce přiběhl, aby Ježíše neminul. Vypadá to, že bez jistoty věčného života nechce odejít. Jde o člověka, který podle všeho choval ve velké úctě židovský zákon, byl člověkem morálním. A navíc měl peníze, což taky není k zahození. V dnešní době by většina křesťanů asi prohlásila, že ten člověk je připraven na to, aby se pomodlil modlitbu, ve které by přijal Ježíše do svého srdce a čekali bychom, že z něj bude skvělý následovník Ježíše Krista. V našich sborech určitě podobné lidi najdeme. Ale všimněme si, že Ježíš ho nevede k tomu, aby uvěřil zprávě, že On přišel zemřít za hříchy lidstva (na rozdíl třeba od Nikodéma). Ježíšův postoj je velmi zarážející a vymyká se většině evangelizačních „návodů a postupů.“ Kdyby se to, co se zde stalo Ježíši, stalo komukoli jinému, řekli bychom, že selhal a odehnal hledajícího člověka. Vždyť místo, aby ho vedl k víře, vrací ho do Starého zákona k desateru a nakonec mu dává ten šílený příkaz, aby rozdal všechno, co má.

Bůh uveden do středu pozornosti

Podívejme se tedy společně ještě jednou na tohoto mladého muže a na to, co s ním dělá Ježíš. První reakce se týká dobroty. Mladý muž tituluje Ježíš slovem „mistře dobrý.“ Těžko lze předpokládat, že by věděl, že Ježíš je Božím Synem, nicméně měl před Ježíšem velkou úctu jako před dobrým učitelem. Ježíš na tuto poznámku reaguje zdánlivě docela divně. Místo aby ocenil jeho úctu, říká, že jediný, kdo je dobrý, je Bůh. Možná bychom řekli, že toto je poměrně bezvýznamná korekce drobné chyby, které se mladý muž dopustil. Myslím si však, že je tomu jinak. Ježíš už tady začíná odpovídat na otázku po

věčnosti a řešit otázku srdce tohoto mladého muže. Ježíš samozřejmě už v tomto okamžiku věděl absolutně vše o tomto muži. Ježíš je vševědoucí Bůh. A proto už tady na začátku reaguje na to, co je u tohoto mladého muže základním problémem. Jeho problémem je, že je příliš dobrým člověkem, respektive, že si myslí, že je velmi dobrým člověkem. A Ježíš na to poukazuje od samého začátku a to nejdříve tím, že ukazuje na to, že jediným vskutku dobrým je Bůh.

To druhé, co tady Ježíš zároveň dělá je, že přesměroval pozornost na Boha. Tak příliš často je dnešní evangelizace soustředěná na člověka. Dnešní evangelizace je často o tom, co člověk musí udělat, aby se dostal do nebe a jak mu v tom Bůh může pomoci. Člověk je ve středu a z Boha se stává „pouhý“ nástroj k dosažení cíle. Ale tento svět není o člověku. Tento svět je o svatém a dobrém Bohu. A každá evangelizace musí v sobě zahrnovat představení toho, jaký je Bůh, čeho je hoden a co očekává od člověka. Pouze ve světle této pravdy jsme schopni hovořit o potřebách člověka. Proto Ježíš ukazuje na Boha.

Zákon a usvědčení z hříchů

Ježíš pokračuje a vypadá to, jako by mladému muži nahrával, když se ptá na to, zda dodržuje přikázání. Potom, co mu mladý muž připomíná svou dobrotu, Ježíš přichází s šokujícím úkolem, aby rozdal chudým vše, co má. Proč to Ježíš dělá? Proč mu nevysvětlil novozákonní cestu spasení?

Proč Ježíš dává takový tvrdý a nesplnitelný požadavek? Ježíš používá zákon, protože aby člověk přijal evangelium, potřebuje nejdříve usvědčení z hříchu. Tento člověk však není hříšník prahnoucí po Božím odpuštění. On si

o sobě myslí, že je dobrý člověk. Ale Ježíš nepřišel, aby byl lékařem dobrých a zdravých, ale hříšných a nemocných. A proto místo toho, aby léčil, tak diagnostikuje problém. Onen muž totiž ani nepřišel, aby byl vyléčen, přišel, aby byl prohlášen za zdravého. Jenže to nešlo. On zdravý nebyl.

Ježíš mu tedy „šlápl na kuří oko.“ Ukázal mu na jeho hříšnost tam, kde to bylo nejvíc vidět - v jeho vztahu k financím. Ježíš tady nenabízí evangelium, ale zákon, a to proto, aby vedl tohoto člověka k uvědomění hříchu a k pokání. Dokud člověk nečiní pokání, není připraven pro evangelium.

Představte si, že by ta situace vypadala ještě trochu jinak. Představte si, že by tento člověk byl nejštědřejším ze všech Židů žijících v Palestině. Co by mu Ježíš řekl pak? Jsem přesvědčen, že by mu opět ukázal na nějaký hřích. Možná by mu ukázal na neodpuštění vůči nějaké osobě, možná by mu ukázal na pomluvu, možná by mu ukázal na podvod. Jsem přesvědčen, že by mu Ježíš jakýmkoli způsobem ukazoval na jeho hříšnost. Protože bez poznání vlastní hříšnosti, bez pokání, nemůže být nové narození.

Křesťanství bez pokání?

V dnešní době jsme však často svědky toho, že Kristus je nabízen tam, kde nebylo žádné pokání, a lidé, kteří takto „přijali Krista“, jsou pak prohlášeni za křesťany. Ono není až tak těžké přijmout Krista bez pokání. Je spousta těch, co Krista přidávají ke svému životu bez toho, aby byla napadnuta jejich pýcha. Pamatujme tedy, že zákon musí nejdříve člověka přivést k pokání, musí usmrtit lidskou pýchu, a potom může přijít ta úžasná zvěst evangelia.

Už Luther ve svém komentáři listu Ga-

latským varoval: „Satan, bůžek veškeré nejednoty, denně vzbuzuje nové sekty, z nichž v poslední době... dal vzniknout sektě, která učí ... že lidé by se neměli strašit zákonem, ale jemně budovat kázáním Kristovy milosti.“ Ty, kteří nekážou nejdříve zákon a až potom evangelium, Luther nazývá sektáři, kteří mají původ u Satana. To je přísná klasifikace, která ukazuje, jak důležité je, aby byl člověk nejdříve přiveden k pokání. Luther vysvětluje význam zákona: „Pravý význam zákona je obviňovat a zabíjet, kdežto funkce evangelia je přivádět k životu.“ Dovolte ještě citát Moodyho:

„Je vážnou chybou, když člověku, jehož srdce nebylo usvědčeno z hříchu, nabízíme jisté biblické texty, které mu nikdy nebyly určeny. Takový člověk potřebuje zákon... Nenabízejte útěchu evangelia, dokud takový člověk před Bohem neuvidí a nepozná svoji vinu. Musíme dát dostatek zákona, aby byla odstraněna všechna samospravedlnost. Lituji člověka, který káže pouze jednu stranu pravdy – pouze evangelium a nikdy zákon.“ (*Pleasures and Profit of Bible Study, Morgan and Scott Ltd., str. 111*)

Co tedy říci na závěr? Pamatujme na zákon a evangelium v každodenním životě a nezaměňujme jejich role. Nejprve musí být použit zákon, aby dovedl člověka k pokání a k poznání svého hříchu. A takovému člověku můžeme nabídnout to úžasné evangelium Boží milosti, které jediné přináší záchranu a život v náručí Ježíše Krista.

Kéž nás Pán posiluje a vede v jasném svědectví o svatém a milujícím Bohu.

M. Klus

Hlas biskupa naší církve v diskusi o lidské sexualitě vedené v Evangelické luterské církvi v Americe

Evangelická luterská církev v Americe (ELCA) vede v těchto měsících diskusi, která může zásadně ovlivnit její budoucí vývoj a směřování. Tato církev je největší luterskou církví v USA a hlásí se k ní asi 4,7 miliónů osob. Církev se dělí na 65 správních jednotek, které se nazývají synody; jednou z nich je i Synoda jihovýchodní Pensylvánie, s níž roku 2006 uzavřela SCEAV partnerskou smlouvu.

V srpnu 2009 se bude konat celocírkevní shromáždění ELCA, na němž má být hlasováno o dokumentech o lidské sexualitě. Tyto dokumenty pozitivně hodnotí celoživotní soužití homosexuálních párů a na jejich základě má být nově umožněno osobám, které žijí v homosexuálních svazcích, ucházet se o úřad pastora. Jednou z těch, kdo nové dokumenty pozitivně hodnotí, je i biskupka partnerské Synody jihovýchodní Pensylvánie Claire S. Burkatová, jež uvedla, že pokud církev přijme chystané dokumenty o homosexualitě, ona uvítá *„obdarování a schopnosti mnoha věrných, zbožných a talentovaných gay pastorů a lesbických pastorek v této církvi.“* A dodala: *„Jako jedna z prvních žen ordinovaných v luterské církvi v 70. letech vím, co to znamená, když je člověk vyloučen z možnosti sloužit. Také vím, že změna v kultuře a přijetí si žádá čas, trpělivost a otevřenost na nová vyjádření služby.“* Řada členů ELCA však názor biskupky Burkatové nesdílí. Např. hnutí „Lutheran Core“ připravilo v dubnu otevřený dopis delegátům celocírkevního shromáždění ELCA, v němž se řada prominentních teologů a církevních vedoucích z ELCA vyslovila pro biblické učení o sexualitě a zavrhl nové dokumenty. Mezi signatáři nechybí profesoři teologie a emeritní biskupové ELCA. Diskuse, která se v ELCA vede, má mnohem širší dopad, než pouze do oblasti křesťanského pojetí sexuality. Je to diskuse, která určí, jaký bude vztah ELCA k Písmu svatému a k luterskému dědictví, a která bude mít dopad do ekumenických vztahů této církve s jinými denominacemi.

Do diskuse, která se v Americe vede, se rozhodl přispět i náš biskup Stanislav Piętak a podpořit ty, kdo v ELCA usilují o zachování věrnosti biblickému učení. Napsal proto otevřený dopis partnerské Synodě jihovýchodní Pensylvánie ELCA, který poslal po delegaci SCEAV, která tuto synodu v květnu 2009 navštívila. Protože delegace SCEAV nakonec během své návštěvy dopis nečetla, poslal jej biskup Piętak partnerské církvi prostřednictvím elektronické pošty; odeslal jej také na vědomí několika dalším osobám. Dopis byl rovněž zveřejněn na internetových stránkách www.lutheranforum.org. Na dopis reagovala kromě jiných i pastorka Sarah Hinlicky Wilsonová, která je členkou ELCA a v současnosti pracuje v Institutu pro ekumenický výzkum ve Strasbourgu.

Protože se otevřený dopis biskupa Piętaka setkal se zájmem členů SCEAV a protože opětovně připomíná stanovisko naší církve v aktuální záležitosti homosexuálních vztahů, přinášíme plné znění tohoto otevřeného dopisu; připojujeme dále i dopis pastorky Sarah Hinlicky Wilsonové.

D. Spratek

Otevřený dopis

**Stanislava Piętaka, biskupa Slezské církve evangelické a. v.
partnerské Synodě jihovýchodní Pensylvánie – Evangelické luterské církve v Americe**

Český Těšín, 4. května 2009

Vážená biskupko Burkatová, paní Carlsonová a vážené vedení Synody jihovýchodní Pensylvánie – Evangelické luterské církve v Americe, srdečně Vás zdravím s projevy vděčnosti za prokazovaný zájem o naší církev.

Rád vzpomínám na návštěvu Vaší delegace v lednu letošního roku. Vzájemné rozhovory přinášejí mnoho užitečných podnětů. Vřele rovněž děkuji za Vaše pozvání a umožnění návštěvy Vaší církve naší delegaci pod vedením mého náměstka Mgr. Jana Waclawka. Potřebujeme se vzájemně poznávat a spojovat síly k evangelizaci světa, do kterého nás vyslal Pán Ježíš Kristus s jeho evangeliem.

V době komunistické totality jsme tajně snili o budoucí spolupráci s luterskými církvemi USA, Skandinávie a jiných západních zemí. Snášeli jsme útoky ateistické ideologie a represivních nástrojů totalitní moci a modlili se o svobodu. Z těchto důvodů ji proto považujeme za vzácný Boží dar, který je pro nás výzvou k vděčnosti a věrné službě našemu Spasiteli.

Znepokojuje nás ovšem zneužívání svobody v církvích ke zpochybňování Božího řádu mimo jiné uznáváním jiných modelů sexuálního života, než je manželství jednoho muže a jedné ženy. Jsem přesvědčen, že máme jiné poslání, než přikrašlovat hřích. Lásku k lidem, kteří mají náklonnost k sexu téhož pohlaví, prokážeme tím, že je vyzveme k pokání a důvěře ve Spasitele Ježíše Krista, a ne tím, že hřích označíme za přijatelné uskutečňování jiné sexuální orientace.

Vím, že se o tom hodně diskutuje ve Vaší církvi. Modlím se proto, aby Vaše synoda v létě letošního roku zaujala jasné biblické stanovisko a odmítla navržené prohlášení o lidské sexualitě. Jakýkoli jiný postoj by pro nás znamenal zklamání a ohrožení našeho partnerství. Podle našich církevních předpisů naše služba není slučitelná s kteroukoli osobou nebo organizací, která nějakým způsobem obhájí homosexuální styl života. I kdybychom nebyli schopni spolupracovat jako církve, jsme přesvědčeni, že můžeme rozvinout naše partnerství s těmi ve Vaší církvi, kteří jsou proti tomuto prohlášení a zůstávají věrni Písmu i v oblasti lidské sexuality. S nadějí ovšem očekávám povzbudivé zprávy a modlím se, abychom společně byli podle Ježíšových slov v Mt 5,13-16 „solí země“ a „světlem světu“.

„Podle toho poznáváme, že milujeme Boží děti, když milujeme Boha a jeho přikázání zachováváme.“ – 1 J 5,2.

S přáním Božího požehnání v následování Pána Ježíše Krista

Stanislav Piętak, biskup SCEAV

Přílohy ke zmíněné problematice homosexuality:

1. Stanovisko SCEAV k lidem s homosexuální orientací
2. Stanovisko České biskupské konference Římsko-katolické církve
3. Stanovisko pastorů Církve bratrské a Slezské církve evangelické a. v.

Stanovisko Slezské církve evangelické a.v. k lidem s homosexuální orientací

Tisková zpráva všem médiím ze 12. 8. 2003

Úvod

V současnosti probíhá v církvích široká diskuse o homosexualitě. Nejbližším praktickým cílem některých zájmových skupin v církvích i mimo ně je církevní požehnání nebo dokonce sňatky homosexuálních párů, umožnění duchovenské služby mužům a ženám s touto sexuální orientací.

Některé kruhy ve společnosti reagují na prohlášení a stanoviska církve v této věci s podrážděním, výsměchem a naprostým nepochopením, a nerespektují právo církve vyjádřit svůj zcela principiální postoj, který dokladuje její věrnost Písmu. Každé vychýlení se z tohoto základu je zradou věrnosti Biblickému poselství.

1. Biblické hledisko

a) „Bůh stvořil člověka, aby byl Jeho obrazem...jako muže a ženu je stvořil. A Bůh jim požehnal a řekl jim: Plodte se a množte se a naplňte zemi“ 1. Moj 1, 27-28 ; Mk 10, 2-9. Bůh dal svému stvoření řád a základní součásti tohoto řádu je Bohem posvěcený, požehnaný manželský svazek muže a ženy, jako základ rodiny. Nerozlučné společenství muže a ženy je cílem Boží stvořitelské vůle s člověkem. „...opustí muž svého otce i matku a přilne ke své ženě a stanou se jedním tělem.“ Manžeství je jedinou formou sexuálního soužití. Sexuální soužití osob stejného pohlaví Bible nazývá hříchem. Homosexualita jako „varianta stvoření“ je biblicky nezduvodnitelná. Písmo je pro nás jedinou autoritou dobově nepodmíněnou.

b) Rozlišujeme homosexuální sklony a homosexuální pohlavní život. Všechny biblické texty které hovoří o homosexualitě, se vztahují právě na homosexuální pohlavní život. Veškeré biblické citáty mluví hrozivě ostře a jasně. Praktikovaná homosexualita je neslučitelná s křesťanskou vírou!

c) Bible je základem a normou pro všechny křesťanské církve, v případě evangelické církve je to principiální součást reformačního učení.

d) Církev nemůže povolovat do služby v církvi lidi s homosexuální orientací ani „žehnat“ homosexuální vztahy, neboť pro takové konání nemá oporu v Bibli ani v tradici. Za převrácení sexuality ke stejnému pohlaví – ať již způsobeno čímkoliv – nelze, viděno biblicky, děkovat a chválit; v důsledku toho na ní nespočívá ani žádné požehnání. Nelze žehnat páru homosexuálů, aby žili osobní tragédií svého života. Je možné žehnat jen tomu, komu žehná Bůh.

2. Vztah církve k homosexuálům

a) Homosexuální odchylka od stvořitelského určení jakožto utrpení je uložena pastorační církve, která se také obrací proti znevažování dotčených jedinců.

b) Pastorační pomoc musí obsahovat povzbuzování k důvěře v Ježíše Krista, který každého člověka miluje a svou proměňující vykupitelskou mocí ho chce zachránit.

c) Církev musí mít promyšlené duchovně, koncepčně i odborně psychologicky fundované a láskyplné doprovázení lidí s touto sexuální orientací, a to s jasným záměrem vytvořit pro ně kvalitní uzdravující společenství.

Tímto stanoviskem se řadíme k většině křesťanů v církvích evangelických, evangelikálních, v římskokatolické a pravoslavné církvi, se kterými sdílíme společný postoj.

Církevní rada SCEAV

Česká biskupská konference proti registrovanému partnerství

Velehrad: Biskupové Římskokatolické a Řeckokatolické církve, shromáždění na plenárním zasedání ČBK na Velehradě ve dnech 6. a 7. 7. 2004, se připojují k Prohlášení konference duchovních Církve bratrské a Slezské církve evangelické a.v. k rodinné politice (Prohlášení SCEAV a CB viz níže). V duchu Písma svatého, tradice a učitelského úřadu katolické církve vyjádřeného v církevních dokumentech, vidíme rodinu jako základní buňku společnosti, jejíž současné ohrožení nás velice zneklidňuje. Vytváření a zákonné zakotvení neoprávněných alternativ k manželství přináší další hrozbu stabilitě a funkčnosti rodiny a zdravému vývoji dětí.

Mons. Jan Graubner, olomoucký arcibiskup, předseda ČBK

Církev bratrská a Slezská církev evangelická a. v. proti registrovanému partnerství

Velehrad: Stočtyřicet delegátů z České republiky (ČR) a Slovenské republiky (SR) se věnovalo křesťanské etice. V této souvislosti jsme si znovu uvědomili, že rodina je základní složkou společnosti a je nenahraditelná. Manželství muže a ženy je důležité pro zdravý vývoj dětí, které potřebují zázemí a pocit bezpečí. To jim dává společenství s otcem a matkou.

Dobře fungující rodina je nejlepším předpokladem zdravé společnosti v budoucích generacích. Demografická křivka v České republice prozrazuje nízkou porodnost, ve které jsme se dostali na předposlední místo ve světovém měřítku. O to důležitější potom je, aby rodině byla přiznána v naší společnosti vážnost a úcta.

Obáváme se, že celková atmosféra české společnosti nepřeje stabilitě manželství, soudržnosti rodiny a péči o děti. Nepovažujeme za náležité jakékoliv snahy o vytváření alternativy k heterosexuálnímu manželství, jakožto nutnému předpokladu zdravého vývoje dětí. Domníváme se, že přijetí zákona o registrovaném partnerství osob stejného pohlaví povede k dalšímu oslabení významu rodinného života a povede k chaosu v hodnotové orientaci, zejména mladé generace. Jako křesťané jsme přesvědčeni, že naše společnost potřebuje posílit právní a sociální postavení rodiny, jakožto základní jednotky společnosti, včetně odpovědného rodičovství.

Jménež konference kazatelů:

Pavel Černý, Th.D., předseda Rady Církve bratrské v ČR

Ing. Miroslav Oravec, předseda Rady Církve bratrské v SR

ThMgr. Vladislav Volný, biskup Slezské církve evangelické a. v.

Dopis Sarah Wilsonové, pastorky ELCA, v němž vyjadřuje své stanovisko vůči otevřenému dopisu biskupa

31. května 2009

Drahý biskupe Piętak,

prosím, dovoluňte mi, abych Vám z hloubi mého srdce poděkovala za Váš moudrý a uvážlivý dopis a za dvě přílohy, které k němu byly připojeny. Modlím se, aby naše církve uslyšely a rozvážily to, co jim máte říci.

Ráda bych Vás požádala o svolení uveřejnit tento dopis na internetových stránkách pro deník Luterské fórum. V minulých dvou měsících jsme vyvíjeli velkou aktivitu, abychom povzbudili členy ELCA k tomu, aby zůstali věrní Písmu, a bude to pro ně povzbuzující vidět, že mají pro to podporu i z jiných částí luterského světa.

Vaše v Kristu,

Sarah Hinlicky Wilsonová

Svědectví v den křtu

Rád bych se s Vámi podělil se svým svěděním o nalezení víry. Žil jsem hříšným životem, moje srdce bylo tvrdé. Neznal jsem Boha. Odmítal jsem autoritu, protivil se řádům a zmítal se ve tmě závislosti. Tehdy jsem ztratil všechnu naději, že budu moci žít lepším životem. Mohl bych hodiny vyprávět, co je to žít ve strachu, depresi, stresu a ničit svoje tělo. Byl jsem opravdu na dně, když jsem před rokem přišel sem do sboru a viděl jsem, že lidé žijí jinak než já. Jen jsem nevěděl proč!

Tehdy jsem sáhl po Bibli a začal číst v Novém zákoně. Poznal jsem, že mě někdo tak miluje, že dal za mě, špatného, svého jediného syna Ježíše.

Je psáno: „Dnes uslyšíte-li hlas jeho, nezatvrzujte srdce svého“ (Ž 95,7-8).

Bůh se mi dal poznat a já jsem mu otevřel své srdce. Pocítil jsem obrovskou radost a On mi dal jistotu, že ne-

jsem ztracen. Začal jsem více toužit žít podle jeho přikázání a vydat mu svůj život.

Tomuto sboru a především manželům Maroszovým vděčím za to, že mi pomohli nalézt cestu k Bohu. Dnes přijmu křest jako završení procesu obracení a potvrzení mé lásky k Bohu a Ježíši Kristu.

Je psáno: „Nenarodí-li se kdo znovu, nemůže vidět království Božího“ (J 3,3). A tak i já nechávám dnes zemřít jednoho, aby se mohl narodit nový. Chci žít s Bohem, být milující, věrný manžel a otec, být dobrý křesťan. Víím, že je přede mnou dlouhá cesta poznání, na které bude Bůh se mnou.

Zároveň se dnes s Vámi loučím. Není tajemstvím, že odjíždím na půl roku na léčebný pobyt. Proto Vás prosím, modlete se za mě. Budu potřebovat hodně síly. Věřím, že s Boží pomocí se opět shledáme při společných sborových setkáních.

Standa z Třince

Proběhly hlavní oslavy 300. výročí vyznačení místa pod Ježíšův kostel

V květnu 2009 proběhly hlavní oslavy 300. výročí vyznačení místa pro stavbu Ježíšova kostela v Polském Těšíně. Tento kostel je největším protestantským kostelem v Polsku, nemsazatelně se zapsal do dějin pietistického probuzení v prvních desetiletích 18. století a byl významným centrem protestantismu v někdejší habsburské monarchii.

Hlavní blok oslav 300. výročí vyznačení místa pro stavbu kostela otevřel inaugurační koncert Moravského komorního sboru, Mátlova akademického sboru a souboru Czech Virtuosi, který se konal 15. 5. 2009. Velký dojem zanechala na posluchačích zejména interpretace málo známé skladby Leoše Janáčka Otčenáš, kterou sbory zazpívaly z kúru, a Bachovy kantáty Hrad přepevný.

Ve dnech 21. – 22. května se na pobožce Slezské univerzity v Polském Těšíně uskutečnila mezinárodní vědecká konference. Zaznělo 28 přednášek z oblasti církevních dějin, dějin umění a literatury a archivnictví. Konference byla mimořádná jednak díky mnoha přednášejícím z řady vědeckých institucí z několika zemí, jednak díky hojně účasti posluchačů, jejichž počet po oba dva dny překračoval dvě stovky. Po skončení konference proběhla v Těšínské knihovně vernisáž výstavy „Sola scriptura. Reformace a protireformace v literatuře 16. a 17. století“.

V sobotu 23. května 2009 dopoledne ožily události, které dávno překryl příkrov času: V dramatickém vystoupení na zámeckém vrchu přiblížili herci okolnosti vyznačení místa pro stavbu Ježíšova kostela v roce 1709. V kočáře přijel císařův vyslanec, zazněl výstřel z děla i píseň lidového písmáka Jakuba Galace o založení těšínského kostela. Následně se účastníci divadelního vystoupení vydali v průvodu historickým centrem Těšína až za někdejší Horní bránu, kde bylo vyznačeno místo pro evangelický kostel – za pomoci tyče s plastikou císařského orla. Tento orel byl původní – stejný jako před třemi staletími. Po představení byly v kostele mládežnické bohoslužby. Navečer se Ježíšův kostel zaplnil milovníky klasické hudby: Janáčkova filharmonie z Ostravy pod taktovkou Theodore Kuchara zahrála Bachovu Toccatu a fugu d-moll ve Stokowského úpravě pro orchestr a Reformační symfonii Felixe Mendelssohna Bartholdyho.

Neděli 24. května 2009 prožilo několik tisícovek účastníků oslav v Ježíšově kostele a na kostelním náměstí v Polském Těšíně. Bohatý program probíhal souběžně v kostele, na pódiu na náměstí a na dalších místech v areálu Ježíšova kostela na někdejším horním předměstí historického Těšína. Nechyběly bohoslužby, koncerty pěveckých sborů (největší sbor čítal více než 600 zpěváků), evangelizace, sportovní turnaje, program pro děti, koncerty křesťanských populárních skupin apod.

Celkově je možno říci, že oslavy tvořily pestrý a přitom sourodý celek, který působil na mnoho stránek v člověku – ať už duchovní, estetickou či

intelektuální. Pro účastníky představovaly nepochybně nezapomenutelný zážitek.

Do dalšího století můžeme Ježíšovu kostelu přát slovy modlitby, jejíž text byl zalděn do jeho základů: „Ať Ježíš zůstává s kostelem nesoucím Jeho jméno bez konce!“

D. Spratek

Nový překlad Bible 21. století

Přináší nadčasové poselství Bible v současné čtivé češtině. Usiluje o maximální věrnost původním hebrejským, aramejským a řeckým textům, zároveň však chce oslovit dnešní čtenáře, ať už jsou zvyklí čerpat z této knihy inspiraci pro každý den, anebo ji otevírají poprvé.

Celonárodní čtení Bible

Ve dnech 10.-12. dubna 2009 se konala celonárodní akce, na které se četl nový překlad Bible 21. století. Cílem této akce bylo ukázat na existenci Bible, propagovat nový překlad Bible 21 a dát najevo, že Bible má neustále co říct současnému člověku v dnešní době.

Hlavním pořadatelem byl organizační tým Bible 21. Do této akce se zapojilo více než 80 měst. Organizace a zajištění v jednotlivých městech však spočívala na dobrovolnících - nadšencích, kteří měli na starosti průběh čtení ve svém městě.

Atraktivitu celé akce také potvrdila média, která ji sledovala od samot-

ného počátku, a také známé osobnosti, které si přišly přečíst „svůj kousek“ Bible.

Čtení v Třinci

Do této akce ze připojili také členové mládeže z Oldřichovic a někteří další nadšenci. Místo konání bylo v Lyžbicích na náměstí TGM, u fontán. Četlo se od 6-ti hodin ráno do 22-ti hodin večer. Byla přečtena skoro celá Bible, počínaje od Starého zákona po Nový. Prodalo se kolem 400 ks Biblí a několik desítek Nových zákonů se rozdalo zdarma. Zájem byl opravdu veliký.

Slavnostní večer v Betlémské kapli

Viděli jsem veliké Boží požehnání celé akce, a to jak v příznivém počasí, tak podle velkého počtu rozhovorů, které jsme mohli mít s různými lidmi. Často jsme jim mohli říct evangelium a osobní svědectví.

V průběhu čtení a prodávání se rozdávaly biblické veršičky. Téměř každý kolemjdoucí dostal veršičku s biblickým poselstvím. Zároveň jsme od některých lidí mohli slyšet posměch, odmítnutí nebo i nadávky. To však neodradilo nikoho, aby se Boží slovo šířilo dál.

O překladu

Celá práce nového překladu má čistě neziskový charakter. Má za cíl

zpřístupnit biblické poselství co nejširšímu počtu lidí. To můžeme vidět například na možnosti stáhnout si celý překlad zdarma na internetu jak ve zvukové, tak i psané formě. Nebo i v tom, že v základní verzi ve tvrdých deskách s kvalitním papírem se prodává za velmi nízkou, téměř výrobní cenu.

První impuls k překladu Bible rozhodně nevznikl z nějakých akademických důvodů. Hlavní překladatel Alexandr Flek působil jako duchovní malé protestantské církve a setkával se nedostatkem biblických překladů. Kralický překlad byl zastaralý a nerosrozumitelný a ekumenický poměrně suchopárný. V roce 1991 přijal od Boha za úkol začít pracovat na novém překladu a dle původního plánu také renovovat starý kralický překlad.

Mnoho odborníků a různých osobností se vyjádřilo o překladu Bible 21. století velmi pozitivně a kladně poté, co si ho osobně prostudovali. Například ministr kultury ČR Václav Jehlička napsal:

Těší mě, že se Vám po dlouhé a náročné práci podařilo tak výjimečné dílo dokončit. Jedná se o důležitý přínos k rozvoji národní duchovní kultury, který jistě přinese široké české veřejnosti mnoho krásných a hlubokých zážitků.

Překladatelský a realizační tým řekl o novém překladu: Překlad Bible je nekončícím úkolem. Nikdy není možné obsáhnout všechny její významové a formální roviny, tóny a odstíny. Naše vědomosti i schopnosti se tváří tvář takovému úkolu vždy ukážou jako omezené a nedostačné. Do jaké míry se nám podařilo přetlumočit něco z bohatství biblic-

kého odkazu dnešní generaci, ukáže čas. Naší nadějí a modlitbou je, aby v naší zemi i ve 21. století platilo, že „*Boží slovo je živé, mocné a ostřejší než každý dvojsečný meč. Proniká až k rozhraní duše a ducha, až do morku a kloubů, až do srdce...*“ (Žd 4,12).

Pavel Taska

Przedstawiamy KS-SCh w Trzyńcu

Společnost Chrześcijańska w Trzyńcu pracowała w czasach komunistycznych we wszystkich dziedzinach służby zboru. Nie zawsze to była praca łatwa i akceptowana prowadzeniem zboru trzynieckiego.

Po rewolucji aksamitnej w naszym kościele zbór umożliwił włączyć się w działalność wszystkim pracownikom wyszkolonym w illegalnych szkołach biblijnych. Członkowie Społeczności Chrześcijańskiej stanęli na czele rozwijających się dziedzin pracy: przede wszystkim w szkołkach niedzielnych, pracy młodzieżowej, spotkaniach małżeńskich, grupach modlitewnych, chórach, orkiestrze dętej, spotkaniach sióstr, godzinach biblijnych i nawet w organizowaniu wczasów dla emerytów. Dziękujemy Bogu za wszystkich tych pastorów, którzy współpracowali i współpracują ze Społecznością Chrześcijańską.

Dalsza działalność to wspieranie finansowe tych, którzy mają zainteresowanie rozwijać się duchowo w różnych kursach biblijnych czy brać udział w konferencjach.

W ostatnich 10-ciu latach bardzo pomyślnie rozwija się praca wśród obywatele Trzyńca, którzy z różnych powodów ocknęli się na marginesie społeczeństwa. Organizujemy obozy, w których uczestniczą również dzieci z rodzin korzystających z pomocy społecznej. Na Święta Godowe przygotowujemy podarunki dla dzieci, które wyznaczają oddziały pomocy społecznej gminy trzynieckiej.

Prosimy o wsparcie modlitewne dla nowego projektu ewangelizacyjnego. Ten w ostatnich 5-ciu latach rozwija swoją działalność wśród ludzi uzależnionych i ich rodzin. Chodzi o uzależnienia od alkoholu, narkotyków, gier na automatach itp.

W związku z tą działalnością przekonujemy się o prawdzie słów Pana Jezusa: „Żniwo jest wielkie, ale robotników mało”.

Hasło dla Trzyńca na rok 2009 jest zapisane w 1. liście Jana 2, 1-2 w.: *„Dzieci moje, to wam piszę, abyście nie grzeszyli. A jeśli kto zgrzeszył, mamy orędownika u Ojca, Jezusa Chrystusa, który jest sprawiedliwy. On ci jest ubłaganiem za grzechy nasze, a nie tylko nasze, lecz i za grzechy całego świata.”*

Rudolf Marosz

Aktuality z KS-SCh

Celomisijní konference delegátů. CKD se uskutečnila v pátek 24. dubna 2009 ve Smilovicích. Byly předneseny zprávy o činnosti KS-SCh a jeho jednotlivých odborů. Konference schválila změnu stanov podle níž se bude v úředním styku užívat

zkráceného názvu „Křesťanské společenství, o. s.“; v neúředním styku se bude nadále používat dosavadní dvojjazyčný název. Na páteční konferenci navázalo sobotní setkání, kde přednáškami posloužili Marek Londzin z Dziegielowa, Wolfgang Piertzik z Jeny a Daniel Spratek; na závěr byl promítnut jeden díl seriálu slovenské televize Pošta pre teba, který pojednával o evangelizaci mezi Romy.

Večer pro všechny generace.

Večer pro všechny generace se uskuteční v pátek před XcamPem.

Xcamp. Letošní ročník tábora XcamP se bude konat ve dnech 18. – 25. července 2009. Heslem tábora je: „K neznámému Bohu“. Evangelistou bude br. Donald Richman z USA, dopolední přednášky bude mít Michal Klus. V průběhu večerních programů se můžete těšit na Frýdlantské dramatiky, skupiny Trzecia godzina dnia, Les Messagers du Christ, DOSS aj. Více informací najdete na www.xcamp.cz.

Pozemky. Ústřední vedení (Devítka) rozhodlo o tom, že v červenci bude vyhlášena sbírka na koupi pozemků u střediska Karmel, aby se u střediska mohl i v budoucnu konat tábor XcamP. Nebudou-li pozemky koupeny, hrozí, že budou využity k zástavbě.

Pobyt seniorů. Ve dnech 23. – 28. srpna 2009 se uskuteční pobyt seniorů na chatě Lípa.

Setkání rad MS. V prosinci by se mělo uskutečnit společné setkání rad místních společenství KS-SCh.

Aktuality ze světa

Guatemala. Velké evangelizace Luise Palaua, která se konala v březnu, se účastnil i prezident a viceprezident Guatemaly. Guatemala patří k zemím s největším počtem evangelikálů v Latinské Americe.

Latinská Amerika. Brazilský luterský pastor Nilton Giese byl v březnu zvolen generálním tajemníkem Latinskoamerické rady církví, která sdružuje 140 protestantských církví a má své ústředí v ekvádorském Quitu.

Švédsko. V dubnu byl schválen zákon, který umožňuje uzavřít manželství dvěma osobám jakéhokoli pohlaví. Homosexuálové tak budou mít možnost uzavírat nikoli pouhá registrovaná partnerství, ale „manželství“, která budou ve všem postaveny na roveň normálním manželstvím. Švédská luterská církev, která od roku 2007 udílí požehnání registrovaným partnerům, má v říjnu rozhodnout, zda se budou uzavírat v jejich kostelech homosexuální manželství.

Polsko. Nebývalému zájmu polských médií se těšilo jarní zasedání synodu Evangelicko-augsburské církve ve Varšavě. Synodu byla předložena zpráva historické komise církve, která zjistila, že biskup Janusz Jagucki byl vědomým a tajným spolupracovníkem polské bezpečnostní služby v době komunistického režimu. Biskup Jagucki přesto požádal synod, aby mu vyslovil důvěru. Pro vyslovení důvěry hlasovalo 26 sy-

nodálů, proti 31 a 7 se hlasování zdrželo. Synod následně rozhodnul o tom, že vyřeší nastalou situaci tak, že zkrátí funkční období biskupa Jaguckého tak, aby nový biskup, který bude zvolen na podzimním zasedání synodu, se mohl v lednu 2010 ujmout funkce. Synod rovněž přijal prohlášení ve věci užívání metody umělého oplodnění in vitro. Mezi návrhy, které na synodu zazněly, byl i návrh na přehodnocení dosavadního zamítavého postoje církve k ordinaci žen.

Polsko. Dne 28. května 2009 se setkala Synodní rada a Konzistoř Polské evangelické církve, aby zvolila evangelického vojenského biskupa. Jediným kandidátem byl dosavadní biskup Ryszard Borski, nezískal však potřebný počet hlasů a jeho kadence uplyne v červnu 2009. Biskup Borski patřil k synodálům, kteří nejvíce usilovali o to, aby zkompromitovaný biskup Jagucki opustil svůj úřad.

Německo. V Berlíně se 29. dubna uskutečnil fotbalový zápas mezi křesťanskými duchovními a islámskými imámy; rozhodčími byli dva členové berlínské židovské obce. Záštitu nad zápasem převzal britský korunní princ Charles. Zápas se konal již počtvrté. V minulých letech vyhráli dvakrát křesťanští duchovní a jednou imámové; letos skončil zápas nerozhodně 0:0.

Polsko. Dosavadní představená evangelického diaconátu Eben-Ezer v Dzięgielowě Lidia Gotschalk odchází po 28 letech plnění služby představené do důchodu. Novou představenou diaconátu byla zvolena

sestra Ewa Ciešlar, která je v diakonátu činná od roku 1970. Do úřadu představené bude uvedena v září 2009. Bude čtvrtou představenou diakonátu od jeho založení pastorem Kuliszem v roce 1923.

Německo. V květnu se uskutečnil v Brémách Kirchentag. Jeho heslem bylo: „Člověče, kde jsi?“ (Kirchentagy se v Německu konají od roku 1949.)

Tadžikistán. V zemi byl přijat nový zákon upravující vztah státu a církvi. Nový zákon může vyvolat perzekuci křesťanů a jejich přechod do ilegality. Podle nového zákona se musí všechny křesťanské organizace přeregistrovat. Organizace Biblická liga také poukazuje na to, že dovoz křesťanské literatury do země budou moci příslušní úředníci svévolně blokovat.

Indie. Oddechnout úlevou si mohou křesťané v Indii po volebním debaklu hinduistické nacionalistické strany v celoindických i místních volbách ve východoindickém státě Orissa, který byl loni dějištěm protikřesťanského žhářství a krveprolévání. Koaliční vláda Spojená pokroková aliance (UPA) vedená sekulárním Indickým národním kongresem získala 262 z 543 křesel v parlamentu státu Orissa, přestože i podle neoptimističtějších průzkumů to mělo být nejvýš 215 křesel. Nová celoindická vláda v čele s premiérem Manmohanem Singhem složila slib v pátek 22. května. Až trapná porážka hinduistické extrémistické strany Bharatiya Janata Party (BJP) je překvapením. Misionář Ebenezer Samuel je výsledky voleb potě-

šen. „*Statisíce lidí po celé Indii i ve světě se modlily,*“ řekl tento misionář, „*děkujeme Bohu, že naše modlitby vyslyšel. Určitě to povede k růstu křesťanství v příštích pěti letech.*“

USA. Teologové a publicisté začínají stále více poukazovat na to, že ačkoli v USA přibývá mega-sborů, nepřibývá zároveň aktivních křesťanů. Mnozí křesťané opouštějí malé sbory a odcházejí do mega-sborů. „*Mega-sbory poskytují lidem příležitost, aby byli jen pozorovateli místo toho, aby přišli a byli účastníky a zapojili se do společenství, kde budou budování učedníci,*“ upozorňuje křesťanský publicista Warren Smith.

Jižní Afrika. – Svět. V říjnu 2010 se má v Kapském Městě uskutečnit třetí konference Lausanského hnutí, které si klade za cíl sjednotit síly evangelikálů na celém světě k zintenzivnění misijní činnosti. Konferenci spolupořádá Světová evangelikální aliance. Očekává se, že se v Kapském Městě sejde na 4000 křesťanských vedoucích pracovníků, kteří se budou zabývat aktuálními problémy dnešní doby – konfrontací s jinými náboženstvími, chudobou, nemocí AIDS, pronásledováním křesťanů a dalšími výzvami pro soudobou evangelizaci.

Błoto

Kochane dzieci,

przed Wami upragnione wakacje – okres urlopów, weekendów, wycieczek i obozów.

- Piotrek zaprosił naszą paczkę na weekend do siebie, na wieś. Będziemy jeździć konno, grillować i robić wiele innych rzeczy. Czy mogą jechać? – zapytał Marek swoich rodziców.

- Powiedz nam o tym coś więcej, czy ci chłopcy są chrześcijanami? – pytał tato.

Marek z zakłopotaniem przestępował z nogi na nogę.

- Nie wiem, ale będę się dobrze zachowywał.

Po lekcjach chłopcy postanowili pójść do salonu gier. Mamie nie bardzo spodobał się ten pomysł.

- Nie będę robić tam nic złego – błagał Marek.

- Nie bądź taki pewny – powiedziała mama. – Udajesz się w miejsce, gdzie będziesz pod silną presją otoczenia. Wtedy o wiele trudniej przychodzi unikać złych rzeczy.

- Ale mamo, wszędzie, gdzie chodzę, są pokusy. Tego nie da się uniknąć – protestował chłopiec.

- Masz rację, ale nie musisz przebywać w miejscach, gdzie pokusy mogą być szczególnie niebezpieczne – odpowiedziała mama.

Chcę opowiedzieć ci jedną historię z mojego dzieciństwa. Kiedy byłam mała, przychodziła do nas do domu dziewczynka. Szła na bosaka przez pole, na którym było mnóstwo błota, ale nigdy nie miała go na swoich nogach. A dlaczego? Odpowiadała – Stawiam stopy tam, gdzie błota nie ma!

Dookoła czyha mnóstwo pokus, ale jeśli to tylko możliwe, przebywaj tam, gdzie jest ich najmniej. **Unikaj niebezpiecznych miejsc, starając się spędzać więcej czasu z tymi, którzy kochają Pana Jezusa.**

Zapamiętaj: „Przyjmijcie naturę Pana Jezusa Chrystusa i nie szukajcie okazji, żeby zaspokajać złe pragnienia swojego ciała.” List do Rzymian 13,14

Życzę Wam, kochane dzieci, błogosławionych i udanych wakacji !!!

Urszula Szymeczek

P.S. Na okładce znajdują się rysunki dwojga dzieci – Joasi i Marka Piętałów, którzy po przeczytaniu artykułu dla dzieci w marcowym numerze Idei przesyłali nam swoje prace. Dziękujemy!

Časopis „Idea“ je určen pro vnitřní potřebu
Křesťanského Společenství-Společnosti Křesťanské při SCEAV.

Redakce časopisu: Vedoucí redaktor: Štěpán Ruckí.

Redakční rada: Milan Pecka, Jan Ruckí,

Urszula Szymeczek, Daniel Spratek, Michal Klus.

Kontaktní adresa: Idea c/o MUDr. Štěpán Ruckí, CSc.,

Oldřichovice 544, 739 61 Třinec 1, tel.: 558 348 011,

email: stepan.rucki@seznam.cz.

viz také webová stránka: <http://www.ks-sch.cz/idea>